

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

2. Quam sit &c. In favorem Caroli Galliarum Regis contra Seditiosos, qui
Parisiis & alibi Societatem composuerant, nuncupatam: La grand
Compagnie, ad turbandum Regni Statum: anno ....
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1367.ANNO
1362.URBANUS QUINTUS,
PONTIFEX CCII.

ANNO DOMINI MCCCLXII.

Urbanus Lemovicensis, Guiliemus antea vocatus, Pontifex factus, Tiaram Pontificiam triplici coronâ circumdedit, à S. Sylvestro I. simpliciter, (quod vulgò fertur) à Bonifacio VIII. dupliciter coronatam. Instituit benedictionem Rosæ Aureæ, Dominicâ *Letare* in Quadragesimâ, quam ipse primùm misit Joannæ Siciliae Reginae. Pontificatum tenuit annos octo, menses tres. (*Magni Bullarii Romani Tom. I. hujus Edit. Luxemb. 1727. fol. 261. App.*)

Bulla pro Regina Siciliae super rumore de Provincia invadenda: anno 1367.

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, carissimo &c. Salutem & Apostolicam benedictionem.

Insonuit, Fili carissime, his diebus rumor implacidus in Comitatu Provinciae, ad carissimam in Christo Filiam nostram, Johannam Reginam Siciliae illustrem, pro Regno Siciliae nostram & Ecclesiae Romanae Vasallam spectans, & jam usque ad nostram audientiam est perlatus, quod dilectus Filius, nobilis Vir, Johannes Dux Lancastriae, natus tuus, intendit, comminatur, & parat se praedictum Comitatum invadere. De quo nescientes quo jure vel Titulo hoc agere valeat, miramur plurimum & dolemus, maxime quia, cum olim de hoc aliqua suspicio praecessisset, quidam Nuncius tuus ex parte tua litteras portans Credentia, nobis retulit, quod hoc nequam permitteret fieri Regia Celsitudo, nisi prius praecedente requisitione legitima, & in justitiae defectu, quod nondum noscitur esse factum. Cum itaque memorata Regina parata sit super omnibus, quae idem Dux ab ea vellet petere, stare Juri, quod etiam nos offerimus, pro eadem Serenitatem tuam affectuose rogamus, & obsecramus in Domino, quatenus hujusmodi invasionem, quae omnes illas partes, Deo juvante, pacificas conturbaret, multaque pericula animarum & corporum, ac rerum dispendia generaret, indubie fieri non permittas, maxime quia praefatus Dux, tenendo viam istam rationabiliter, justitiam suam, si quam habeat, facilius & honorabilius consequetur. Super quibus, eidem Serenitati plenius exponendis, dilectum Filium, Magistrum Johannem de Cabrespino Canonicum Narbonensem, Decretorum Doctorem, Apostolicae Sedis Nuncium, Latorem praesentium,

ad tuam praesentiam destinamus; cui super his, quae Tibi de praemissis ex parte nostra narraverit, fidem velis credulam adhibere.

Datum Viterbii VII. Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno quinto.

In favorem Caroli Galliarum Regis contra Seditiones, qui Parisiis & alibi Societatem composuerant, nuncupatam: *La grand Compagnie*, ad turbandum Regni Statum: anno - - - -

URBANUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Quam sit plena periculis ac cunctis Christi Fidelibus abhorrenda saeva illorum immanitas, qui avaritiae fervore succensi arma moventes se magnas Societates seu Compagnias appellant, in quibus nulla pietas, nulla fides extitit, effusus Christianorum sanguis, mortes, stragesque multarum Ecclesiarum & Monasteriorum incendia, Virginum raptus & stupra, Civitatum, Castrorum, aliorumque Locorum & bonorum quorumlibet direptiones, spoliationes, praedae, aliaeque afflictiones innumeræ in diversis mundi partibus, & praesertim in Regno Franciae ex multo jam tempore perpetratae, proh dolor attestantur!

Contra quos licet per nos & nonnullos Praedecessores nostros Romanos Pontifices plurimi processus tam speciales quam generales sint habiti, diversas poenas & sententias continentes, quas in suo robore volumus & decernimus permanere, & haberi etiam praesentibus pro expressis. Nihilominus tamen ex pastoralis sollicitudinis cura, quam erga gregem Dominicum habere diligentius perurgemur, anxie timescentes, quod mundi invalescente malicia hujusmodi nefandis sceleribus assueti ab illis, & praesertim in ipso Regno Franciae, ubi majus Christianitati periculum imminet, & in quo furor tempestatis hujusmodi magis invaluit, non desistant, & alios ad similia non inducant, ac diligentius recensentes, quot & quanta bona ex ipso Regno Catholicae Fidei totique Christiano populo in longum continuata per ævum multimodè provenerint, & quantum & qualiter Christianissimi Francorum Reges, qui fuerunt pro tempore, eandem fidem Catholicam & Romanam Ecclesiam, cujus semper praecipui pugiles extiterunt, longè lateque per orbem, sicut exacti temporis Antiquitas fidelis insinuat, & probat evidentia veritatis, multipliciter extulerunt, ferventer pro ipsa fide pugnando, ac Ecclesias & personas Ecclesiasticas sui Regni favorabiliter protegendo, dignum ducimus & expediens reputamus, ut adversus hujusmodi pravorum nequitiam, quantum cum Deo possumus, opportunis remediis occurramus. Consideratione igitur praemissorum super his cum Fratribus nostris deliberatione praehabita diligenti & de ipsorum Fratrum Consilio, ut bonis & fidelibus tranquillitatem praeservemus & pacem, ac pravorum iniquitatibus, animarum periculis, personarum excidiis, Ecclesiarum & Ecclesiasticorum alio-

ANNO
1367.II.
Ex Hist.
Univerf.
Parisiens.
Bulæi
Tom 4.
P. 414.I.
Ex Arch.
Angliae
Rymer
Tom. 6.
pag. 569.

ANNO
1367.

rumque bonorum dispendiis & iacturis, aliisque malis hujusmodi, quantum cum Deo possumus, salubriter obviamus, auctoritate Apostolica tenore presentium statuimus, districtius inhibentes, ne aliqua persona Ecclesiastica, vel mundana, cujuscunque præminentie, dignitatis, status, ordinis, vel conditionis existat, Societatem, vel Societates hujusmodi de cætero congregare, facere, tractare, seu ordinare, aut congregatas in ipsum Regnum inducere, mittere, vel in eo tenere, seu aliquo qualiter fovere, aut in eis vel earum aliqua Capitaneatum, seu Constabulariam, sive aliud quodcunque Officium seu Ministerium assumere, aut ex antiquo vel novo tempore assumptum quomodolibet retinere aut exercere, Banderiam seu Vexillum erigere seu deferre, vel se in hujusmodi Societatibus infra seu contra dictum Regnum jam factis vel in posterum faciendis quovis modo recipere seu immiscere, aut in eis tractandis, contrahendis seu firmandis, aut jam factis seu faciendis, manutenendis & conservandis dare operam, consilium, auxilium, vel favorem, aut cum ipsis Societatibus jam factis, vel in posterum faciendis præfatum Regnum, aut Civitates, Terras, Castra, Villas, & alia quævis loca, seu partes aut personas & bona dicti Regni invadere, occupare, vel detinere aut depopulari, vel eorum ope seu auxilio uti in præmissis Regno & partibus incursum hostiles seu prædatorios agere, depraedationes vel rapinas vel spolia inde asportata, aut talia perpetrantes seu committentes, aut Societates ipsas vel aliquas ex eis cum præda, vel sine præda, scienter, voluntarie, & dolose receptare, vel cum eis publice vel occulte participare, aut eorum Subditis & aliis, quod præmissa faciant vel committant, concedere, seu permittere, aut sustinere, si hoc sciverint & potuerint prohibere, aut eis bladum, panem, vinum, carnes, equos, arma, currus, navigia, aut quæcunque viabilia, pecunias, merces, vel res aliquas, quæ in eorum commodum cedere valeant, deferre, portare, dare, vel concedere, aut ab eisdem prædas & hujusmodi bona rapta emere, vel alias qualitercunque recipere, aut alias in præmissis faciendis vel committendis dare consilium, auxilium, vel favorem quocumque modo præsumat. Alioquin omnes & singulos cujuscunque, ut præmittitur, præminentie, dignitatis, status, ordinis, vel conditionis existant, qui contra Constitutionem & prohibitionem nostram hujusmodi facere vel venire aut aliquo qualiter attentare præsumperint, nec non alios, qui Subditos suos ad hujusmodi scelera committenda in dictum Regnum duxerint, seu transmiserint, tanquam fautores hujusmodi damnatorum Excommunicationis sententiam incurrere volumus ipso facto, & eorum terras & loca quælibet interdicto Ecclesiastico subiacere, ita videlicet, quod nullus præterquam in mortis articulo ab Excommunicationis absolvi sententia, nec interdicto hujusmodi relaxari per alium quam Romanum Pontificem valeat quovis modo. Et nihilominus eos omnes & singulos penas & sententias contra talia præsumentes per Sacros Canones inflictas & latas incurrisse, & eis ligatos fore auctoritate Apostolica prædicta tenore presentium declaramus: ipsosque, nec non Civitates, Oppida, Castra, Villas, Loca, & Communitates, Universitates & populos in iis culpabiles seu culpabilia

omnibus privilegiis, libertatibus, & immunitatibus realibus & personalibus sub quacunque verborum forma à dicta Sede, aut Imperatoriæ vel Regiæ Majestate, aut aliis inferioribus concessis eisdem, nec non feudis, bonis, honoribus, officiis, Juribus & Jurisdictionibus, quæ à Romana vel aliis Ecclesiis, aut Imperatoriæ aut Regiæ Majestate hujusmodi aut aliis inferioribus quibuscunque tenore profecta fuisse noscuntur, ex nunc ut ex tunc sententia- liter privamus, eorundem Ecclesiarum & Monasteriorum Prælatorum, etiam si Episcopali vel majori præfulgeant dignitate, districtius injungendo, quod feuda & bona ipsa recipiant, & pro suis Ecclesiis & Monasteriis teneant, aut aliis concedant, & de ipsis disponant, prout alias eis licet & pro Ecclesiarum & Monasteriorum suorum utilitate viderint expedire, singularesque personas in his culpabiles ad illa & similia, & quælibet alia ipsorumque descendentes usque ad tertiam generationem exclusivè ad Dignitates, Personatus & Officia, & alia quælibet Beneficia Ecclesiastica cum cura vel sine cura quovis nomine censeantur, auctoritate quælibet obtinenda inhabilitamus & inhabiles reddimus eo ipso, Vassallos quoque & homines eorundem delinquentium contra Constitutionem & nostras prædictas à juramento & fidelitate, à quacunque obligatione quilibet tenebantur, eisdem totaliter absolvimus. Et insuper volumus & statuimus, quod ex tunc ipsi Sociales, Receptatores & Defensores eorum & alii, ut præmittitur, delinquentes, sint & habeantur infames; ita quod nec ad testimonium, nec alios actus legitimos admittantur. Fiant etiam intestabiles, sic quod non possint condere testamentum, nec ad cujusquam successorem ex testamento, vel ab intestato aliquatenus admittantur. Et si Tabelliones fuerint, instrumenta confecta per eos non valeant, sed cum actore damnati damnentur, filii quoque & nepotes ipsorum usque ad tertiam generationem exclusivè ad nullos honores mundanos seu Ecclesiasticos admittantur, fiant domus eorum desertæ, & ut non sint qui habitent in eis, dentur cuncta eorum ædificia in ruinam, & ut perpetuè notam infamie perpetua ruina testetur, nullo tempore reparentur, sit eis postulandi negata facultas, sit Tabellionatus, Judicatus & quodlibet aliud Officium seu Ministerium publicum interdictum. Quod si secus super his actum fuerit, id carere volumus omni robore firmitatum. Omnes quoque præfatos Capitaneos, Adjutores, Conestabiles, Caporales Societatum ipsarum & alios quoscunque de Societatibus & delinquentibus prædictis, omnibus dignitatibus & honoribus secularibus ac officiis publicis, in quibus forsitan essent constituti, ex nunc ut ex tunc deponimus, ac per sententiam removemus, ac Cingulo militari, si forsitan essent eo decorati, privamus, eosque ad eadem officia, dignitates, honores, & Cingulum militare reddimus inhabiles & indignos. Quod si inter eos sint aliqui Clerici sive Ecclesiasticæ personæ, Dignitates, Personatus vel Officia, Canonatus & Præbendas, & alia quævis Beneficia cum cura vel sine cura, seu administrationes quascunque obtinentes, qui sortem Domini, in quam erant assumpti, temerarie relinquentes, & Ministros Belial ac iniquitatis satellites se constituentes, ipsos ultra prædictas penas & sententias, quibus etiam volumus eos subiacere, eisdem Dignitatibus, Personatibus, Offi-

ciis,

ANNO
1367.

ANNO
1367.

ciis, Canonicatibus & Præbendis, Beneficiis & administrationibus ipso actu decernimus esse privatos. Concedentes illis, ad quos earundem Dignitatum, Personatum, Officiorum, Canonicatum & Præbendarum, Beneficiorum & Administrationum collatio, seu provifio pertinet, ea conferendi & providendi de illis personis idoneis, prout expedire viderint, plenam & liberam facultatem, ac eis in virtute Sanctæ obedientiæ diftrictè mandantes, quod ad collationem & provifionem hujusmodi, quam citò eis de prædictorum delinquentium hujusmodi culpis confiterit, procedere non postponant. Quod si iidem Prælati, vel alii, ad quos hujusmodi feudorum & bonorum receptio, concessio, difpositio, Dignitatum, Personatum, Officiorum, Canonicatum, Præbendarum, Beneficiorum & Administrationum collatio & provifio, ut præmittitur, pertinent, infra unius mensis spatium, postquam eis de præmissis excessibus & culpis confliterit, ad receptionem, concessionem, difpositionem, collationem & provifionem easdem non processerint faciendas, Nos ipsas receptionem, concessionem, difpositionem, collationem, & provifionem difpositioni nostræ ac Sedis ejusdem specialiter reservamus, diftrictius illis inhibentes, ad quos eadem receptio, concessio, difpositio, collatio, & provifio aliàs pertinent, vel possent quomodolibet pertinere, ne de feudis, bonis, Dignitatibus, Personatibus, Officiis, Canonicatibus, Præbendis, ac Beneficiis & administrationibus ipsis vel ipsorum aliquo contra nostram reservationem hujusmodi disponere vel ordinare præsumant. Nos enim decernimus irritum & inane, si secus fuerit attentatum, & cum penæ condignæ non possint tam gravibus & multiplicibus sceleribus adhiberi, & ne ipsorum temeritas transeat præsumptoribus in exemplum, de dictorum Fratrum Consilio bona ipsorum protervorum Socialium mobilia concedimus Fidelibus occupanda, immobilia verò eorum Dominis confiscamus, & personas eorundem Socialium exponimus Fidelibus capiendas, ut capientium fiant servi. Non obstantibus, si aliquibus communiter, vel divisim à Sede prædicta foret indultum, quod suspendi vel excommunicari, aut ipsi & Civitates, Terræ, Oppida, Castra, Villæ, & Communitates, vel Universitates eorum interdicti non possint per litteras Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de Indultu hujusmodi mentionem, & quibusvis personis, locis, vel Ordinibus sub quacunque verborum forma vel expressione concessis. Etiamfi de illis esset specialis & expressa, ac de verbo ad verbum in eisdem de Indultu hujusmodi mentio, & quibusvis Privilegiis, Indulgentiis, vel Litteris Apostolicis generalibus vel specialibus quibusvis personis, locis, vel Ordinibus, sub quacunque verborum forma, vel expressione concessis. Etiamfi de illis esset specialis & expressa, ac de verbo ad verbum in eisdem nostris Processibus, & Litteris Apostolicis inde confectis mentio faciendâ, per quæ nullum contra præmissa, vel eorum aliquod volumus afferri suffragium vel obstaculum interponi. Ut autem hujusmodi noster Processus ad dictorum Socialium protervorum & aliorum, quorum interest, notitiam deducatur, chartas seu membranas processum continentes eundem majoris Ecclesiæ Avenionensis affigi ostiis seu superliminaribus

faciemus, quæ processum eundem suo quasi sonoro præconio & patulo iudicio publicabunt, ut iidem Sociales, & alii, quorum interest, ut præmittitur, quod ad eos non pervenerit, vel ignoraverint eundem, nullam possint excufationem prætere, vel ignorantiam allegare, cum non sit verifimile, quod ad eos maneat incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, inhibitionis, declarationis, privationis, inhabilitationis, mandati, voluntatis, ordinationis, difpositionis, remotionis, redditionis, concessionis, reservationis, & confiscationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incurfurum.

Datum Massiliæ VI. Idus Maji, Pontificatus nostri anno quinto.

Archiepiscopo Narbonensi Conciliorum Provincialium celebrationem mandat: anno

-----

URBANUS EPISCOPUS,

*Servus Servorum Dei, Venerabili Fratri
Archiepiscopo Narbonensi, Salutem &
Apostolicam benedictionem.*

Sacrorum Canonum testatur auctoritas, quod olim Sancti Patres, tam Romani Pontifices, quam alii Ecclesiarum Prælati curam solertem super Gregem Dominicum exercentes, de celebrandis Conciliis, in quibus de extirpandis vitiis, & plantandis virtutibus, tam in Clero, quam Populo, & de conservanda libertate Ecclesiastica, de Statu quoque Ecclesiarum & piorum locorum dirigendo salubriter agebatur, fuerunt plurimum studiosi, ex iisque Status Ecclesiasticus in spiritualibus & temporalibus multum crevit; Sed, prohi dolor! succrescente paulatim Prælatorum defidiâ, omiffaque continuatione Conciliorum, hujusmodi pullulant vitia, crescit indevotio Populi, præfata libertas minuitur, cultus Divinus negligitur, irrogantur à Laicis Clero gravamina, & in temporalibus bonis ad divinum deputatis obsequium sentitur non modicum detrimentum. Optantes igitur, quod tantis malis in tua Provincia per salubrem tuam, & tuorum Fratrum providentiam occurratur, Fratritatem tuam Apostolicæ sollicitudinis Studio excitamus ac requirimus, & hortamur attentius, per Apostolica Tibi scripta mandantes, quatenus Concilium tuæ Provinciæ, in quo de his, quæ pro laude Dei, & utilitate Ecclesiarum, & piorum locorum, nec non Cleri, & populi fuerint utilia & opportuna, providâ examinatione tractetur, & provideatur, quam citò commodè poteris, studeas convocare: Nobis de convocatione hujusmodi, cum eam feceris, & demùm de gestis in eodem Con-

ANNO
1367.

III.
Ex Anecd.
Martene
Tom. I.
col. 1492.